

RAZGOVOR
O ŽIVOTU

Kako živjeti?

Mirno i bez straha.

Znamo li tako živjeti?

Ne uvijek. Previše smo zarobljeni u obrascima.

Što to znači?

To znači da živimo mehanički, po inerciji i životnim obrascima koje smo sami stvorili. Kopiramo druge i prihvaćamo njihove obrasce bez pitanja o njihovom smislu.

I tada zapravo ne živimo?

Tada ne stvaramo ništa novo, ništa drukčije. Samo ponavljamo stvari iz dana u dan.

A što ako su naši obrasci u redu?

Ako su rutinski, a obrasci jesu rutinski, onda ne mogu biti dobri. Mehanički, rutinski život znači da ga zapravo nismo svjesni,

da smo tek polovično prisutni. Život se vrti u prazno.

Pa čak i ako radimo važne stvari?

Naravno, a šteta je tim veća ako to činimo mehanički, rutinski, bez prave svjesnosti. Radimo ono što se od nas očekuje, ono što rade drugi. U stvarnosti pak nismo svjesni kud nas naši obrasci vode niti da njihovim ponavljanjem možda čak i stvaramo štetu.

Znači da se trebamo riješiti starih obrazaca djelovanja i razmišljanja?

Trebamo iskoračiti iz svakidašnje rutine, iz života bez svjesnosti.

Ali, uspješni smo na svojem poslu, materijalno osigurani, posjedujemo ugled u društvu. Sve što smo mogli postići u životu, postigli smo!

To je najčešći obrazac djelovanja i razmišljanja. Zarobljeni smo u njega i ne možemo ga prekoračiti.

A zašto bismo ga mijenjali kad nam donosi uspjeh?

Zato jer nas ograničava u osvješćivanju. Važne stvari počinju tek s one strane tog obrasca.

Kakve važne stvari? Što još možemo postići?

Miran život.

Miran život? Pa imamo ga!

Nemamo.

Kako nemamo? Postigli smo sve što smo željeli, sve za što smo se trudili.

U tom i jest problem. Previše smo se naučili i trudili.

Imamo sve što imaju i drugi, možda i više. Što bismo još mogli željeti?

Miran život.

Miran život? Pa naš je život miran!?

Pa, nije.

Kako nije?

Nije jer je pun briga i strahova.

*Svatko o nečemu brine ili ga je nečega strah
- to je normalno. Zar nije?*

To je normalno u takvom životnom obrascu
i rutini.

Zar postoji život bez straha i briga?

Postoji, ali izvan životnih obrazaca.

Što to znači?

To znači da ne smijemo živjeti mehanički i
po inerciji, ponavljajući obrasce.

*Da li to znači ako se trudimo, da živimo
mehanički, po inerciji?*

Da.

*Ali uspjeh nam nije zagarantiran i za njega
moramo svašta napraviti. Je li to inercija?*

To je inercija u razmišljanju i djelovanju.

Svi ponavljaju takav obrazac.

No, da bi uspjeli, moramo uložiti mnogo truda. A to nije jednostavno, zar ne?

Da, moramo se mnogo truditi. U tom i jest problem.

Zašto? Bez muke nema uspjeha!

Problem je u naporu, u trudu koji ulažemo.

To je teško razumjeti. Bez uloženog truda nikamo nećemo stići, ništa postići!?

Nešto hoćemo.

A što to?

Miran život.

Pa što će nam miran život bez uspjeha?

A što će nam uspjeh bez mira u životu?

Imat ćemo sve što vrijedi: novac, karijeru, ugled. A za to se isplati truditi, zar ne?

Ali nećemo imati miran život bez briga i strahova.

*Ali, ako nećemo imati novac za preživljavanje,
teško ćemo biti mirni.*

To je točno.

Dakle!?

Ali nije nemoguće.

*Možemo biti mirni iako nećemo imati do-
voljno za preživljavanje?*

Ako smo zaista mirni, ništa nas ne može
izbaciti iz kolosijeka.

*A što je s brigom za preživljavanje, strahom
od gubitka života?*

Čak i strah od gubitka života ne osjećamo
kad smo istinski mirni.

*To nije moguće! Za što ćemo brinuti ako ne
za naš život?*

Ni za što! Upravo u tome i jest bit.

Kako to mislite?

Ako se ne bojimo za vlastiti život, ne bojimo
se ničega. Ništa nas ne zabrinjava.

Ako izgubimo život, ništa više ionako nema smisla, pa nas i ništa više ne brine.

A tko je rekao da ćemo izgubiti život?

Pa izgubit ćemo ga ako nas nije strah za njega, zar ne?

Ako se ne bojimo za vlastiti život, ne znači da ga moramo izgubiti. Upravo suprotno: oni koji se najviše boje za svoj život, obično ga prvi izgube.

Ali, ako nas ne brine kako ćemo preživjeti i ne trudimo se priskrbiti novac, tada nećemo preživjeti.

Ako nas ne brine kako ćemo preživjeti, to ne znači da nećemo preživjeti. Samo više nemamo briga.

Ako se ne brinemo kako ćemo preživjeti, ne ulažemo napor u preživljavanje, nećemo imati novaca.

Ako se ne brinemo i ne ulažemo napor, to ne znači da nešto nećemo imati. Samo briga i strahova više nemamo.

Ali ništa ne dođe samo od sebe!

Ako smo mirni i bez strahova, stvari se uvijek poslože upravo tako kako treba.

Ali, malo se ipak treba potruditi.

A tko kaže da ćemo sjediti prekrivenih ruku i ljenčariti? Bit ćemo aktivni, ali nas ništa neće zabrinjavati i ničega se nećemo bojati i ničega nas neće biti strah.

Neće nas biti strah za naše radno mjesto?

Neće. Ako nas je nečega strah, to se obično dogodi. Brige i strahovi ne pomažu; upravo suprotno. Ako smo zabrinuti, napeti i grčeviti, prije ćemo napraviti neku pogrješku.

Ali, ako se nećemo potruditi postići još više kako bismo bili najbolji, nećemo uspjeti.

Slažete li se s time?

Ako žudimo za nečim, nismo mirni.

Ali onda nismo najbolji, nismo uspješni, nemamo ono što bismo mogli imati!?

Hoćete reći: nemamo briga i strahova?

Nemamo toliko novca, položaj, ugled koji bismo mogli imati da smo se bolje potrudili.

A zašto bismo morali sve to imati?

Jer je u tome smisao našeg života: postići čim više.

U tom je smisao životnog obrasca koji mehanički i po inerciji slijedimo i ponavljamo u svojem životu.

Ali trudimo se i ulažemo napor. Ne možemo to nazvati inercijom!

Ali, to jest inercija. To je preuzeti obrazac koji ponavljamo mehanički i bez prave svjesnosti.

To su temelji današnjeg svijeta i njegovog razvoja.

Na žalost, to je istina. Zato je današnji svijet tako nemiran i neuravnotežen.